

۱۱ فبروری ۲۰۱۴

داکتر سید عبدالله کاظم

درسی که باید از گذشته آموخت:

درباره انتخابات ریاست جمهوری افغانستان در سال ۲۰۰۹

(به استناد کتاب: کای آیدی: «مبارزه قدرت در افغانستان»)

Kai Eide: Power Struggle over Afghanistan

قسمت دهم

بروز بحران سیاسی ناشی از نتایج انتخابات

در مبحث قبلی دیدیم که پیتر گالبرایت معاون امریکائی کای آیدی در صدد آن بود تا با زیر سؤال بردن انتخابات ریاست جمهوری مبنی بر تقلبات گسترده در انتخابات مانع رسیدن کرزی به آن مقام گردد و یا لا اقل دوره بعدی او را با یکنوع ضعف مشروعیت خدشه دار کند. کای آیدی بر عکس تلاش میکرد تا به نحوی انتخابات را بیک نتیجه نسبتاً قابل قبول برای دو کاندید پیشتاز - کرزی و عبدالله منجی سازد که جامعه جهانی و نیز مردم افغانستان از آن حمایت کنند. به گفته ای کای آیدی: «من جداً شک داشتم که چگونه برای جامعه افغانی این ارزیابی را قابل قبول سازم که چه چیز تقلب بوده و چه چیز غیر از آن. اگر چنین نشود، به یقین که جریانات بعدی منجر به مظاهرات، برخوردها و در نهایت موجب بهدر رفتن تمام زحمات برای پایه گذاری دموکراسی در کشور خواهد شد».

مشکل انتخابات و بخصوص ادعای های گالبرایت بزودی توجه وزرای خارجه یک تعداد کشور های علاقمند به مسائل افغانستان را طی یک اجلاس مشترک در نیویارک به خود جلب کرد، طوریکه آنها از اجراء کای آیدی حمایت خود را ابراز کردند. وزیر خارجه امریکا هیلری کلنتن به کای آیدی اطمینان داد که: «حکومت امریکا هیچ کاری ندارد، با آنچه گالبرایت انجام میدهد، ملل متحد میتواند به هر آنچه لازم میدانند، اقدام کند. اینکار تنها و تنها مسئولیت ملل متحد میباشد». سرمنشی ملل متحد بانکی مون نیز از کای آیدی حمایت کرد و فوراً تصمیم به برکناری گالبرایت گرفت. گالبرایت فکر میکرد که شکایت مستقیم کای آیدی با ارسال یک نامه به سرمنشی موجب برکناری فوری او از وظیفه شده است، لذا او مثل یک پلنگ زخمی در صدد انتقام از کای آیدی برآمد و انتقادات خود را بطور وسیع در رسانه های بین المللی منعکس ساخت. در افغانستان نیز داکتر عبدالله برای صدمه رسانیدن به موقف کرزی به حیث رقیب انتخاباتی خود از انتقادات گالبرایت جانبداری کرد.

قبل از آنکه به فصل های بعدی کتاب پیرامون بحث روی این موضوع پرداخته شود، خالی از دلچسپی نخواهد بود تا یک نگاه مختصر به گزارش مورخ ۷ اکتوبر ۲۰۰۹ (۱۵ میزان ۱۳۸۸) منتشره اسوشیتدپرس انداخته شود که در ارتباط به موضوع اختلاف کای آیدی و گالبرایت و موقف ملل متحد در زمینه روشنی می اندازد. در گزارش آمده است:

ملل متحد تلاش کرد از موقف بیطرفانه خود در انتخابات جنجال برانگیز ریاست جمهوری افغانستان دفاع کند. کای آیدی ادعای معاون سابق خود - گالبرایت را که اخیراً از وظیفه سبکدوش شده است، رد کرد که گفته بود: «آیدی از تقلب های انجام شده در انتخابات چشم پوشیده و حتی از این هم فراتر رفته و به کارمندان ملل متحد دستور داده که بالای این مسأله بحث نکنند و ارقام مربوط به تعداد شرکت مردم در انتخابات را در ولایات جنوبی اعلان ندارند». گالبرایت مدعی شده است که: «آرای شمار شده در بعضی ولایات جنوبی کشور، بیشتر از آرای است که داده شده اند. به نظر او تمام این آرای اضافی به رئیس جمهور کرزی داده شده و در صورت باطل شدن آن، کرزی با مشکلات جدی روبرو خواهد شد».

اسوشیتدپرس در گزارش فوق از چند مثالی مبنی بر تخلف در انتخابات ذکر میکند و می نویسد: ملل متحد از شرکت ۳۸ هزار نفر در انتخابات ولایت جنوبی هیلمند خبر میدهد، در حالیکه کمسیون انتخابات این رقم را به ۱۲۲ هزار نفر

د پانو شمیره: له ۱ تر ۶

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې بڼې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خپر و لولئ

در آن ولایت بالا می برد که از جمله ۱۱۳ هزار نفر به کرسی رأی داده اند. همچنان احصائیه ملل متحد حاکی از آنست که در حدود ۱۰۰ هزار نفر در قندهار در رأی دهی اشتراک کرده اند، در حالیکه کمیسیون انتخابات این رقم را در حدود ۲۴۳ هزار رأی اعلان کرده است که در حدود ۲۰ هزار آن به کرسی رأی داده اند. اسوشیتدپرس علاوه میکند که: در ولایت پکتیکا حضور مردم برای رأی دهی بر طبق احصائیه ملل متحد به ۳۵ هزار نفر می رسید، اما گزارش کمیسیون انتخابات آنرا به بیش از ۲۰۶ هزار نفر رأی وانمود کرده که از جمله ۱۹۳ هزار آن برای کرسی رأی داده است و در خوست نیز همینطور ۱۰۸ هزار رأی به صندوقها انداخته شده، در حالیکه ۲۵ هزار نفر برای رأی دهی در آنجا حضور بهمرسانیده بودند. اینچنین تقلبات نه تنها شامل حال کرسی گردیده بلکه آرای رقیب او داکتر عبدالله نیز به همین شکل اما نسبتاً کمتر دستخوش تقلب شده بود.

کای آیدی از برخی از این حقایق تلخ انکار نمیکند، ولی اتهامات گالبرایت را بی اساس می خواند و میگوید که: بی تفاوتی وی در شریک ساختن احصائیه های انتخابات به این دلیل نبوده که وی می خواست از کرسی حمایت کند، بلکه ثابت نمودن تقلب کار مشکل بود و او مجبور بود به همان ارقامی اتکا کند که از طرف کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون بررسی شکایات ارائه شده بودند. به گفته آیدی: وظیفه یونیم تقویه پروسه دولت سازی در افغانستان است، نه آنکه در امور مربوط به کمیسیون های انتخابات و بررسی شکایات مداخله کند.

اسوشیتدپرس از قول «ادموند مولت» معاون سرمنشی ملل متحد در امور حفظ صلح به حمایت از اجراء کای آیدی می افزاید که: «کارهای پیتر گالبرایت همه خارج از لایحه وظایف سازمان ملل متحد بوده و او میخواست یک حکومت انتقالی را در تضاد با قانون اساسی افغانستان در آن کشور به وجود آورد، در حالیکه وظیفه یونیم در این کشور پرداختن به این امور نیست».

کمیسیون مستقل انتخابات با صدور یک اعلامیه بتاريخ ۱۳ سپتمبر ۲۰۰۹ اذعان داشت که «به حیث یک نهاد مستقل، بیطرف، غیرجانبدار و حسابده که مسئولیت تطبیق و نظارت از روند انتخابات را به عهده دارد، تمامی اقدامات لازمه را جهت تضمین هرچه بیشتر شفافیت پروسه انتخابات روی دست گرفته و در این عرصه با کمیسیون شکایات انتخاباتی همکاری همه جانبه دارد و تمامی تصامیم قانونی کمیسیون شکایات انتخاباتی را محترم می شمارد». کمیسیون انتخابات ضمناً طی این اعلامیه درباره آرای مشکوک از ولایات قندهار، پکتیکا و غزنی اطمینان داد و رسماً فیصله نمود تا: «آرای مراکز و محلات رأی دهی را که شامل یکی از سه کتگوری ذیل باشند، قرنطین و برای طی مراحل بعدی به کمیسیون شکایات انتخاباتی راجع خواهد ساخت:

۱ - در صورتیکه تعداد آرای ثبت شده در یک مرکز رأی دهی بیشتر از آرای باشد که روز رأی دهی به مرکز مذکور تسلیم داده شده باشد.

۲ - در صورتیکه در یک محل رأی دهی تعداد آرای ثبت شده از یک هزار رأی تجاوز نماید.

۳ - آرای ثبت شده در محلات رأی دهی که بر اساس گزارشات کمیسیون مستقل انتخابات در روز رأی دهی فعال نبوده و یاهم قرار بوده که به اساس مشکلات امنیتی فعال نباشند»

در اعلامیه همچنان آمده است که: «کمیسیون مستقل انتخابات بدینوسیله به همه مردم افغانستان و جناح های ذیدخل در پروسه انتخابات اطمینان میدهد که هیچ نتیجه مشکوک و یا آرای باطل و غیرقانونی را ضمیمه پروسه اعلام نتایج نخواهد کرد و بعد از ارسال تصامیم نهائی کمیسیون شکایات انتخاباتی، یک نتیجه شفاف و قابل قبول انتخابات را به مردم افغانستان اعلام خواهد کرد».

اکنون برمیگردم به اصل موضوع:

وقتیکه کمیسیون شکایات یافته های خود را به کمیسیون انتخابات ارائه کرد و معلوم شد که کرسی ۵۰ فیصد آرای لازم را بدست نیاورده است، رفتن به دور دوم قطعی بود. کرسی با شنیدن این موضوع شدیداً احتجاج کرد و چنان وانمود ساخت که گویا اینکار عمدی بوده و کای آیدی زیر تأثیر هالیروک عمل کرده است. در این موقع حساس که افغانستان مواجه با یک بحران سیاسی جدی بود، مقامات امریکائی سناتور جان کری - رئیس کمیته روابط خارجی سنای آن کشور را به کابل اعزام کرد تا در حل معضله با کرسی مذاکره کند. برای توضیح بیشتر موضوع توجه را به دوفصل کتاب کای آیدی معطوف میدارم:

گالبرایت برکنار شد و انتقام میگیرد!

د پانو شمیره: له ۲ تر ۶

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لپکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

در جریان مبارزه برای بیرون رفتن از بحران در کابل، من مجبور بودم بغرض اشتراک در اجلاس مجمع عمومی ملل متحد به نیویارک بروم. قرار بود تا «گروپ رفا» بتاريخ ۲۵ سپتمبر در سطح وزرای خارجه باهم ملاقات کنیم و من باید گزارش مختصر از اوضاع را چهار روز بعد یعنی بتاريخ ۲۹ سپتمبر به شورای امنیت ملل متحد ارائه میکردم. سکاٹ سمیت، هیئه ملفالد و من فقط در همان روز اجلاس وزرای خارجه به نیویارک رسیدیم. هیلری کلنتن از من خواست تا قبل از شروع مجلس برای چند دقیقه باهم صحبت کنیم. او فوراً سؤال روابط مرا با معاون من پیتر گالبرایت مطرح کرد. کلنتن با من مثل همیشه رویه دوستانه و درست داشت و گفت که حکومت امریکا هیچ کاری ندارد، با آنچه گالبرایت انجام میدهد. ملل متحد میتواند به هر آنچه لازم میدانند، اقدام کند. اینکار تنها و تنها مسئولیت ملل متحد میباشد؛ به عبارت دیگر او نخواست از گالبرایت دفاع و یا حمایت کند. او بار دیگر به من اطمینان داد که برخورد با گالبرایت در روابط او یا حکومت امریکا با من اثر نمی گذارد و گفت که میدانم چه مسئولیت ها بر دوش من گذاشته شده است.

سائر اشتراک کنندگان مجلس پیش از ما داخل سالون شده بودند. گالبرایت در چوکی عقب من نشسته بود و دید که من و کلنتن یکجا داخل سالون شدیم و باید حدس زده باشد که چیزی رخ داده است. این اولین بار بود بعد از آنکه کابل را ترک کرده بود، او را می دیدم. گالبرایت چند روز قبل به نیویارک آمده و با بعضی مامورین ارشد ملل متحد صحبت کرده بود، ولی من از چگونگی صحبت های او با آمران خود اطلاعی نداشتم. من برای وزرای خارجه راجع به اینکه انتخابات تا آنوقت در چه وضعی قرار داشت، معلومات دادم. همه موافق بودند که ما باید بکوشیم انتخابات تا آخریطور منظم و آرام پیش برود. پس از ختم مجلس من و گالبرایت به منزل پایان رفتیم تا در فضای آزاد در جوار نمایندگی کانادا باهم صحبت کنیم. صحبت ما کوتاه و دوستانه بود و هنگام وداع گالبرایت گفت که او در این دوره شکست خورده، اما مبارزه هنوز به پایان نرسیده است. این یک اخطاریه بود که چه خواهد شد و چه چیزها در ادامه کار باقیمانده من در کابل رخ خواهد داد.

من نیویارک را چهار روز بعد از اجلاس و ارائه گزارش به شورای امنیت ترک کردم، بدون آگاهی از آنکه سرمنشی در مورد گالبرایت چه خواهد کرد. مذاکرات در اجلاس وزرای خارجه و شورای امنیت به بسیار خوبی گذشت و روش ما در انتخابات مورد حمایت کامل آنها قرار گرفت. وقتی من به دوی رسیدم، طوفان آغاز شد و سرمنشی گالبرایت را از وظیفه برکنار کرد و گالبرایت یک نامه به سرمنشی فرستاد. محتوای این نامه به سرعت در روزنامه نیویارک تایمز منعکس شد. پس از سیزده ساعت پرواز از نیویارک تا دوی من یگانه کسی بودم که از ارسال نامه و موضوع برکناری او اطلاع نداشتم. گالبرایت در نامه طویل خود اتهامات، دروغ ها و بدگویی های نا وارد را بر من بسته بود.

در ظرف چند روز گالبرایت فعالیت های وسیع را در رسانه ها در شمال امریکا، در اروپا و استرالیا براه انداخت که موضوع آن یک بحث سیاسی نبود، بلکه رجز خوانی های تلخ توسط کسی بود که از یک مقام بلند توسط سرمنشی ملل متحد برکنار شده بود. واضح بود که رسانه ها به اختلاف نظر توجه داشتند، اما مایه تعجب من آن بود که هیچیک از رسانه ها به اصل موضوع توجه نکردند، البته به استثنای یک روزنامه فرانسوی که پرسیده بود: چگونه امکان دارد یک شخصیت برجسته امریکائی مؤظف نمایندگی ملل متحد که توسط هالبروک انتخاب شده بود، بدون کدام اعتراض از جانب واشنگتن از کار برکنار گردد؟ چگونه میتوانست ریاست اتحادیه اروپا، دفتر سرمنشی ناتو و نطق وزارت خارجه امریکا همه به حمایت و اعتماد خود به من تأکید نمایند؟ آنها میتوانستند خاموشی اختیار کنند، ولی چنین کاری را نکردند.

وقتی به کابل برگشتم، یقین داشتم که تبلیغات برای چند روز ادامه داشت و بعد از بین خواهد رفت. احتمال آن کم بود که رسانه ها به ادامه گزارش این موضوع که شکل انتقام را داشت، بسیار علاقه گیرند، اما تبلیغات متوقف نشد و رسانه ها به نشر اتهامات گالبرایت علیه من ادامه دادند. با آنکه این تبلیغات از طرف دفتر مرکزی ملل متحد در نیویارک و نیز در رسانه های دفتر ما در کابل متواتر رد میگردد، اما واضح بود که انواع اتهامات پررنگ گالبرایت بیشتر مورد توجه رسانه ها بود به مقایسه تردیدیه ها از طرف منابع رسمی. تبلیغات به زودی از طرف دکتر عبدالله نیز تقویه شد، چنانکه او در رسانه ها و همچنان در صحبت با من اتهامات گالبرایت را نقطه به نقطه بیان کرد. پس از چند روز تصمیم گرفتم که برای مدتی از مطالعه اخبار صرف نظر کنم. ما در یک مرحله حساس

کاری با کمیسیون مستقل انتخابات قرار داشتیم. من مجبور بودم بیشتر توجه و نیروی خود را به عملیه انتخابات متمرکز سازم تا از نشرات گمراه کننده و پیهم رسانه ها جلوگیری نمایم.

در برابر ادامه نشراتهامات وارده در رسانه ها تصمیم گرفتم که خاموش نمانم، زیرا خاموشی به معنی تائید بعضی مسائل پنداشته می شد. لذا دفتر ارتباط عامه من باهم تصمیم گرفتیم تا یک کنفرانس خبری را بروز ۱۱ اکتوبر دائر کنیم. همکاران حلقه دیپلماتیک در کابل حمایت کامل خود را در این مرحله دشوار با من ابراز داشتند. وقتی موضوع تدویر کنفرانس خبری را با ایشان در میان گذاشتم، آنها با من همنا شدند و وقتی من به کنفرانس خبری شروع کردم، شش نفر آنها هریک سفرای فرانسه، برتانیه، امریکا و جرمنی و همچنان سفیر اتحادیه اروپا و نماینده ارشد ملکی ناتو درکنارم نشسته بودند.

از شروع تا ختم انتخابات به تعداد بیست سفیر از آسیا، استرالیا، اروپا و شمال امریکا متواتر در قصر نمبر ۷ زیر نظر من گردهم می آمدند و مشترکاً درباره تمام جوانب انتخابات بحث میکردیم و توافق کامل بین ما در تمام مراحل انتخابات وجود داشت. حملات گالبرایت در حقیقت حمله برموقف مشترک همه ما بود.

لست اتهامات او قسماً گمراه کننده و قسماً غیرواقعی بود، اما بعضی از آنها راست و قابل قناعت بود. بطور مثال درست بود که من مخالفت کردم وقتیکه او بدون آگاهی لازم و بدون مشوره قبلی با من، کوشش کرد تا تعدادی از مراکز رأیدهی را محدود سازد. همچنان درست بود که من از او خواستم تا در باره تعداد حضور رأیدهندگان در حوزه های انتخاباتی در روز انتخابات معلومات ندهد، زیرا با بسته شدن مراکز رأیدهی در همان روز ما معلومات درست در زمینه نداشتیم.

من نمی خواستم تبادل معلومات با کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون بررسی شکایات را رد کنم. هر دو کمیسیون معلومات را به مجرد ختم انتخابات از ما دریافت میکردند. حتی یک موافقتنامه تحریری با کمیسیون انتخابات در ماه می امضا کرده بودیم که به اساس آن خود را مکلف به ارائه معلومات مهم جهت بررسی آنها می دانستیم. اما هر دو کمیسیون می گفتند که معلوماتهای ما اغلب افواهی بود و برای اهداف آنها ارزش کمتر داشت.

گالبرایت مدعی بود که من نخواستہ بودم به وسعت تخلف اعتراف کنم، اما حقیقت آن بود که هیچ یک ما راجع به اندازه تخلفات تا چند روز بعد از انتخابات چیزی نمیدانستیم. هالبروک و دیگر نمایندگان بین المللی هریک به مثل من در همین موازات ابراز نظرمی کردند. گالبرایت ادعا داشت که تقریباً یک سوم حصه آراء غیرقابل اعتبار بودند. من در این مورد چیزی نگفته بودم و من نمیتوانستم قبل از آنکه معلومات کامل در دست باشد، چیزی در آنوقت بگویم. اینکار به مقصد تلاش من برای حمایت از رئیس جمهور نبود. دیگر نمایندگان بین المللی از من راجع به موضوع سوال نکردند. یک نقطه اختلاف بارز بین من و گالبرایت بعد از برکناری او این بود که: او یک شخص آزاد بود و میتوانست هر چه بخواهد، بطور غیر مسئولانه بگوید، ولی من پابند مقام خود به حیث یک نماینده ارشد و مهم جامعه بین المللی در کابل بودم و در حالات بسیار خطیر سیاسی جداً احساس مسئولیت میکردم.

موضوع شمارش و بررسی آراء به کندی پیش میرفت، حتی با آنکه معلوم می شد که اگر رئیس جمهور تقریباً ۵۰ فیصد آراء را حاصل کرده باشد، باز هم ما نمیتوانستیم نتایج را قاطعانه اعلام کنیم، زیرا ممکن بود آراء قدری کمتر و یا زیادتر از آن می بود. سفرای امریکا و برتانیه و نماینده های بین المللی شامل کمیسیون بررسی شکایات برای ارزیابی اوضاع تشکیل جلسه دادند. ما همه نگران بودیم که عکس العمل رئیس جمهور چه خواهد بود، اگر او کمتر از ۵۰ فیصد آراء را گرفته باشد؟ ما میخواستیم از بروز همچو صحنه اجتناب کنیم، زیرا او جامعه بین المللی و سه نماینده بین المللی عضو کمیسیون بررسی شکایات را که من معرفی کرده بودم، متهم به سرقت آراء خود می ساخت. هرگاه او میخواست نتایج را قبول نکند، واضح بود که مخالفان سیاسی (اپوزسیون) با راه اندازی مظاهرات، بند کردن راه ها و شورش در کابل و دیگر شهرهای بزرگ اقدام میکردند. کی میتوانست در این حالت مظاهرات را متوقف سازد؟ به یقین که قوای بین المللی اینکار را نمیکرد، زیرا کنترل شورش از جمله وظایف شان نبود. ما همه نگران بودیم که پولیس کم تجربه افغان برای توقف مظاهرات بیش از حد عمل خواهد کرد و آن موجب بروز خشونت و فاجعه در سرکها می شد. سه عضوی را که من تعیین کرده بودم، مسئولیت های کامل شانرا بردوش داشتند و به ایشان اطمینان دادم که من از آنها حمایت خواهم کرد، بی تفاوت از آنکه چه نتایج از تصمیم نهائی آنها به وجود خواهد آمد. لکن من جداً شک داشتم که چگونه برای جامعه افغانی این ارزیابی را قابل قبول سازم که چه چیز تقلب بوده و چه چیز غیر از آن. ما چه میدانستیم راجع به زندگی صدها رأی دهنده در یک قریه کوچک افغانستان، جائیکه هیچ کس از خواندن

و نوشتن بهره نداشت؟ چگونه آنها تصمیم خواهند گرفت که به کی رأی دهند و چگونه در مراکز رأی‌دهی عمل کنند؟ من می‌ترسیدم که کمی دانش ما موجب قضاوت‌های جدی ناسالم در مورد ما نگردد. (پایان فصل)

سناتور کری دخالت میکند!

(فصل بیست و هفتم کتاب از صفحه ۲۰۲ الی ۲۰۴)

مترجم: داکتر کاظم

بالاخره عملیه بازرسی و شمارش آراء به پایان رسید. کارلوس والنزولا جهت ملاقات با سفرای برتانیه و امریکا و من به قصر نمبر ۷ آمدند تا ما را از نظر خود در مورد جریان اوضاع مطلع سازد. او به ما اخطار کرد که به احتمال قوی رئیس جمهور موفق به اخذ ۵۰ فیصد آراء نمی‌گردد. مسلماً این وظیفه کمیسیون بررسی شکایات نبود تا نتایج نهائی را سنجش کند، اما این وظیفه را داشت که کمیسیون انتخابات را از آراء غیرقابل اعتبار آگاه سازد و کمیسیون انتخابات پس از آن باید نتایج نهائی را تثبیت میکرد. اما وقتیکه کمیسیون شکایات یافته‌های خود را به کمیسیون انتخابات ارائه کرد، دیگر برای هیچیک ما به شمول نماینده رسمی کرزی و عبدالله مشکل نبود تا دریافت‌ها را بشمارند که به این اساس: رئیس جمهور ۴۸,۳ فیصد و عبدالله ۳۱,۵ فیصد آراء را بدست خواهند آورد. من خواستم با کرزی ملاقات کنم و جریان بازرسی و نتایج را به اطلاع او برسانم.

از آنجائیکه او ۵۰ فیصد آراء لازم را بدست نیاورد، رفتن به دور دوم ضرور بود. کرزی شدیداً احتجاج کرد. تمام ارقام او واضح و به همه بیک سمت روان بود که او بیش از ۵۰ فیصد را بدست آورده است و لزومی به دور دوم احساس نمیشود. او در اینحال تقاضای شمارش مجدد تمام آراء را کرد. من برایش گفتم که اینکار ناممکن است، شمارش مجدد دوماه را دربر میگیرد. او شکایت کرد که گذشت هرروز بدون وضاحت موضوع یک تهدید در برابر ثبات کشور میباشد. برایش گفتم که هرگاه چنین باشد، چطور میتوانیم بیک پروسه آغاز کنیم که چند ماه را دربر خواهد گرفت؟

در این موقع حساس جان کری سناتور امریکائی و رئیس کمیته روابط خارجی سنای امریکا به کابل آمد. او به زودی نه تنها مشکل سیاسی را فهمید، بلکه از جزئیات نیز آگاه شد. باهم یکجا و نیز به تنهایی هریک ما در یک مباحثه بسیار مشکل سه روزه با کرزی و تیم او داخل شدیم. عصر روز اول ما در یک حلقه وسیعتر با رئیس جمهور و بعضی وزرای کلیدی و اراکین امور انتخابات به مذاکره پرداختیم. همچنان ما دو نفر متخصص بین المللی انتخابات - یکی کارلوس والنزولا و دیگر کارینا پیریلی را با خود آوردیم که آنها در عملیه بازرسی با ما کمک کرده بودند.

رئیس جمهور اظهارات بدوی خود را راجع به روش‌های بازرسی و فقدان اطلاعات متخصصین بین المللی درباره افغانستان را آغاز کرد. کارلوس والنزولا به توضیح اینکه چگونه مسائل بازرسی شده اند، پرداخت و نیز تأکید کرد که اینکار مورد قبول تیم انتخاباتی کرزی نیز قرار گرفته است. این توضیحات موجب جر و بحث‌های جدی از طرف بعضی وزرا گردید. آنها به این حقیقت اشاره میکردند که هرگاه دریک مرکز رأی‌دهی تمام آراء بیک کاندید داده شده باشد، درغرب مورد سوء ظن قرار میگیرد، اما نه درافغانستان؛ این کشوری نیست که رأی‌دهندگان بصورت انفرادی تصمیم بگیرند که به کی رأی میدهند. وقتی بزرگ با عالم دینی یک محل تصمیم بگیرد، تمام جمعیت آن محل تصمیم او را دنبال میکنند. به نظر آنها اینکه عین علامه گذاری دریک تعداد اوراق رأی‌دهی مشاهده گردد، حتماً معنی تقلب را ندارد. افغانستان کشوریست که اکثریت رأی‌دهندگان بیسواد اند؛ بسیاری مردم فوتوی کاندیدها را قبلاً ندیده اند و بعضی‌ها شاید تاهنوز حتی قلم را ندیده باشند. آنها به کمک ضرورت دارند و شاید از کارمند انتخاباتی خواهش کرده باشند که برایش در مقابل نام کاندید مورد نظرش علامه بگذارد.

متخصصین ما اصرار داشتند که ۱۷ مشخصه را در نظر گرفته اند و گفتند که رأی به هیچ وجه بنابر یکی از آن دلایل باطل شمرده نمیشود. مشخصه‌های متعدد باید مؤید آن باشد تا اوراق رأی‌دهی فاقد اعتبار پنداشته شود. متخصصین تنها روش را ارائه کرده بودند، اما تطبیق آن وظیفه کمیسیون شکایات و کمیسیون انتخابات بود. در ملاقات ناوقت شب در قصر ریاست جمهوری، مخالفت‌های شدید بین دو کمیسیون راجع به آراء که کمیسیون شکایات آنرا کنار گذاشته بود، صورت گرفت.

جان کری نظر داد که ما باید بین آنها یک مجلس را سازمان دهیم تا آنها روش علمی را بازنگری کنند که چگونه تطبیق شده است. فردا صبح ما در دفتر مرکزی کمیسیون انتخابات تجمع کردیم و من مجلس را افتتاح کردم و گذاشتم تا دیگر اشتراک کنندگان موارد اختلاف نظر خویش را به بحث گیرند و خودم به دفتر خود برگشتم. در این وقت سفیر

د پانوی شمیره: له ۵ تر ۶

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولی

فرانسه جین دوامیکورت تېلفون کرد. این بار دوم بود که او در ظرف چند هفته در یک لحظه خطیر به کمک من شتافت. او با وزیر خارجه خود، برنارد کوچر به خانه عبدالله رفته بودند. عبدالله از مجلس منعده در دفتر کمسیون انتخابات که من از آنجا لحظه قبل آمده بودم، اطلاع داشت. اینکه چه در غیاب او صورت میگیرد، یک سؤال بود؟ من از سفیر فرانسه تشکر کردم. عبدالله میتواند بزودی تشویقات خود را با رسانه ها در میان بگذارد و زمینه برخورد ها را در سطح مردم عوام به وجود آورد و در آن صورت تمام تلاش های ما جهت راضی ساختن رئیس جمهور به دور دوم بهدر میرفت. در ظرف یک ساعت من به منزل عبدالله رفتم. پیام من به او ساده بود: «شما در گذشته در باره بیطرفی من ابراز شک کردید، اما من از شما میخواهم وقتی میگویم که من برشانه های شما سوار نمیشوم، بر من اعتماد کنید. اگر من پاس این اعتماد را ادا نکردم، آنوقت میتواند آزادانه هرچه دل تان میخواهد، بر من انتقاد نمایند، اما یک روز یا منتها دو روز به ما وقت بدهید. ما در یک حالت خطرناک قرار داریم». عبدالله حرف های مرا شنید و آنچه من امید داشتم، بر من اعتماد کرد. ملاقات با او شاید کمتر از ده دقیقه طول کشید و اما نتایج آن مهم بود. من باید اعتماد هر دو کاندید را جلب میکردم تا پروسه را پیش می بردم. (پایان فصل)

(ادامه دارد)

د پانو شمیره: له ۶ تر ۶

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلېکنی د لېکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ